

קול קורא שנשלח לחברי אור הרמב"ם

בתאריך: ה בשבט תשפ"ב; 7.1.22

מאת אדיר דחוח-הלוי

"תחת גְּעָרָה בְּמִבִּין מֵהַפּוֹת כְּסִיל מָאָה" (מש' יז, ט), ושם פירש רס"ג: "תחת – תועיל הגערה במבין יותר מהכות הכסיל הרבה". וחשוב לאיש האמת לשנן תמיד פסוק זה וכן פסוקים דומים לו, כדי לזכור שאפילו מכות קשות ונאמנות לא יועילו לכסילים ולא יעוררו אותם לדרך האמת. וכל התשובות שמשיבים לכסילים אינן למענם, אלא למען זולתם, למען יראו ויקחו מוסר.

והכסילים הגדולים ביותר אינם אנשי היישוב אלא החכמים בעיניהם: הכומרים הדרדעים האורתודוקסים למיניהם, ושניים להם הם החסידיים השוטים הנגרים אחריהם, אלה אין להם תקומה – הראשונים מפני שנדמה להם שהם כוכבים בשמים ברוב גדולת חכמתם, והשניים מפני שהם הולכים שבי אחרי השררה והכבוד של הכומרים השכירים רבי-החוצבים.

ולא אשכח לעולם, כיצד דווקא בכירי הדרדעים האורתודוקסים יצאו כנגד חשיפת מינותו של רש"י, וכיצד דווקא הם התאמצו והשתדלו להביא "ראיות" ו"הוכחות" לכך שהוא לא היה מין. ולא עזרו מאות ואולי אלפי ראיות לסכלותו ומינותו של רש"י-שר"י, הם בשלהם – תפשו להם איזו מילה אחת שתקעו המינים העילגים כדי להתעות ולתעתע, ובנו על עילגותם דייק של כפירה ושנאה כנגד אדיר הקטן. ולא רק בעניין רש"י, גם בעניין האמונה באסטרולוגיה ואמירת "כתר מלכות" ביום הכיפורים או אמירת "כתר" בקדושה של מוסף, דווקא הדרדעים האורתודוקסים התאמצו להוכיח שדברי המינות האלילות והסכלות – הם דברי אלהים חיים!

ועד היום, למרות כל מה שנאמר ונכתב והוכח: הם משליכים את האמת אחרי גוום, ויש לכך סיבה אחת מרכזית ואולי אף היחידה והיא: הנאה מדברי תורה. לאחר שאדם שעבד את נפשו ליהנות מדברי תורה ואינו מוכן בשום-פנים-ואופן להתנתק ממוסרות החטאת, הוא לעולם לא יראה את אור האמת, וזו הסיבה שדווקא בכירי הדרדעים יצאו כנגדי בשצף קצף! כי הם חוצבים טובות הנאה מן התורה! בניגוד לדרדעי מן היישוב אשר עובד לפרנסתו ואשר הרבה יותר פתוח לקבל דברי אמת בכל עניין. וראשי חוצבי התורה הדרדעים האורתודוקסים בדורנו הם כמובן קאפח ותלמידו ערוסי, אשר בשונה מקאפח התרחק **לחלוטין** מדרך האמת, וכל שנותר בידו הוא קורדום חוצבים אימתני, גדול אפילו משל קאפח – "וְתִשְׁלַח אֶמֶת אֶרְצָה" (דנ' ח, יב).

"פְּגוּשׁ דֵּב שְׂכוּל בְּאִישׁ וְאֵל כְּסִיל בְּאֻלְתּוֹ" (מש' יז, יב), ושם פירש רס"ג: "פְּגוּשׁ – [טוב לו] שיפגוש האדם דוב שכול ולא כסיל באיוולתו", ובפירושו הארוך הוסיף:

"כי הדוב מותר להורגו, והכסיל אם יזיקך צריך אתה להישמר שלא יהרגך ולא תהרגהו. ועוד, שהדוב לא יעמוד נגדך למשפט, והכסיל יישפט עמך שלא בצדק. והדוב לא יוציא עליך שם רע, והכסיל יעשה זאת. וכיוצא באלה רבים, והזכיר את הדוב מחמת עקשנותו".

וזכרני שפרסמתי בעבר מאמר שכותרתו: "פגוש דוב שכול באיש ואל **דרדעי** באיוולתו", והואיל והתחלנו בענייני הדרדעים האורתודוקסים, נמשיך בעניינם ואצרף לכם משם חמש פסקות:

זכרני שהייתי מקבל הודעות משני סוגים מייצגים של דרדעים: הסוג האחד הם בגדר בהמות הולכי על שתיים אשר חורצים לשונם, מאיימים עלי באופן ישיר, ומשתמשים בשיטות הפחדה שונות ובביטויים כגון: "היזהר בלשונך", "כופר", "רשע", "אפיקורס" וכו'. הדרדעים מן הסוג הזה הם באמת מסכנים, כי אין להם קנה מידה להבחין בין אמת לשקר, והם תועים בעיוורון מוחלט אחרי יוסף קאפח ותלמידיו ובראשם העסקן המתעסק החלקלק הידוע בציבור.

יוסף קאפח ותלמידיו הפכו את משנת הרמב"ם לתורה פרו-נוצרית, מכיוון שגם הם הפכו תורת חיים לקורדום חוצבים, וגם הם, בדיוק כמו יושבי הישיבות צאצאי המינים, מתמקדים בלימוד הגמרא או בלימוד הלכות פלפולי, תוך שהם מייגעים את עצמם ותלמידיהם בפרשני הרמב"ם הוזי ההזיות, כגון הכסף משנה, הלחם משנה, ועוד טמבלים. אם תשבו בשיעוריהם לא תשמעו כמעט מאומה בענייני ידיעת ה' וייחודו, רק עוד ועוד מאותם "נושאי הכלים" של הרמב"ם, הם קוראים את הפרשנויות הללו וכמעט אף אחד מהתלמידים אינו מבין מה הם אומרים...

ובעבר ראיתי דרדעי אורתודוקסי ידוע בציבור שמסר שיעור שלם על ברכת הלחוח! ולמסור שיעור שלם בן שעתיים על ברכת הלחוח זה בזבז זמן מוחלט והתעיייה מדרך האמת, כאילו תכלית האדם היא להתעמק בשאלות כמו: מהי ברכת הלחוח? ותמצאו אותם מאריכים הרבה בזוטות, כמו דרדעי אחר ידוע בציבור שכתב שני מאמרים הקרובים יחדיו למאה עמודים, רק על מנהג תימן שאחד מברך לכולם, ולא כל שולחן מברך לעצמו... ומהי השוטות הזו?!

הסוג השני של הדרדעים שתוקפים אותי הרבה יותר מתוחכם ומרושע, ואם הסוג הראשון הם בהמות הולכי על שתיים, הרי שהסוג השני הם שועלים מחבלים ומתעתעים הולכי על שתיים. ואתן לכם דוגמה מדרדעי נבל ומתוחכם במיוחד שהציק לי בעבר בהודעות SMS.

שימו לב לנוכלותו ולנבלותו, הוא פותח את דבריו במתק לשון, אך חתם את דבריו בהשוואתי ללא פחות **לאמנון המצחקק**, ולא הספיק לו זאת, עד שהוא השווה אותי **ליגאל עמיר!** ובמלים אחרות, הוא נוכל גדול, אשר מחליק בלשונו, ועליו אמר שלמה המלך במשלי (כו, יח-ט):

"כַּמְתְּלֵהְלָה הַיָּרֵה זָקִים חֲצִים וּמָוֶת, בֵּן אִישׁ רָמָה אֶת רֵעֵהוּ וְאָמַר הֲלֹא מְשַׁחֵק אָנֹכִי."

עד כאן מתוך דברי הפתיחה למאמרי: "פגוש דב שכול באיש ואל דרדעי באיוולתו".

"מְצַדִּיק רָשָׁע וּמְרַשִּׁיעַ צְדִיק תּוֹעֵבֶת !! גַּם שְׂנֵיָהֶם" (מש' יז, טו), ושם פירש רס"ג: "כלומר, שזו פעולה אחת שיש בה שני חטאים", וכוונתו לומר שמי שמצדיק את הרשע ממילא מרשיע את

הצדיק, כמו קאפח וערוסי לדוגמה אשר הצדיקו את "קדושתו" של ספר הזוהר, ובעצם הצדקתם והודאתם בעבודה-זרה כפרו בה' אלהים אמת ובתורת האמת הצדק והיושר.

והנה לפניכם פסק רבנו בעניינים בהלכות עבודה-זרה (ב, י): "כל המודה בעבודה-זרה שהיא אמת אף-על-פי שלא עבדה – הרי זה מחרף ומגדף את השם הנכבד והנורא". וכאמור, יתרה מזאת, המודה בעבודה-זרה הוא לא רק מחרף ומגדף את השם הנכבד והנורא, אלא אף כופר בכל התורה כולה, וכן פוסק רבנו שם (ב, ז): "מצות עבודה-זרה כנגד כל המצוות כולן היא [...]". הא למדת, שכל המודה בעבודה-זרה כופר בכל התורה כולה [...] וכל הכופר בעבודה-זרה מודה בכל התורה כולה, והיא עיקר כל המצוות כולן" – מה דינם אפוא של קאפח וערוסי אשר לא רק שהודו בעבודה-זרה, אלא אף רוממו את המינים וצאצאיהם: "אדירי עולם" ו"גאוני עולם" הם קוראים לשלל המינים הוזי ההזיות אשר החריבו את דת משה ואינם יודעים ידיעת ה' מהי...

ואיני מחדש מאומה בדבריי הללו, שהרי באיגרתו של רבנו לתלמידו ר' יוסף (עמ' קלא), הוא כבר חשף את מעלליהם של הכומרים השכירים בימיו, וכה דבריו:

"ואין לך צורך באמרך: היכן יראת שמים? כי זה וכיוצא בו מן **הגדולים** מִמֶּנּוּ ממי שקדם, אין יראת שמים אצלם אלא להימנע מן החמורות, כפי שהדבר אצל ההמונים, אבל החובות המידותיות אינם סוברים שהם מחובות הדת, ואף אינם מדקדקים בדבריהם כפי שמדקדקים בהם השלמים יראי השם. **ורוב אנשי הדת מבעלי השררה הללו כאשר הדבר קשור בשררה נעלמת יראת שמים** [כלומר, כאשר הדבר נוגע לשררה גם מן החמורות הם אינם נמנעים]".

"**יְתִבְּרֶוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים וְהִרְשִׁיעוּ רְשָׁעִים וְלֹא יִבְיִנוּ כָּל רְשָׁעִים וְהַמְשַׁכְּלִים יִבְיִנוּ**" (דכ' יב).